

Somogyi Huszárok a forradalom csarnokában

örökséget megtartsuk, s átadjuk az ifjabb nemzedékeknek.

záz és még hetven esztendő napsugara és vihara tűnt tova már a Kárpátok bércei közül a dicső, nagy napok óta. A polgárosodás és a modern magyar államiságot megteremtők örököseiként kötelességünk, hogy e

Somogyi Huszárok Hagyományőrző Egyesületének tagjai immár tizennyolcadik esztendeje kötnek kardot, s pallérozzák az elméket minden március hajnalán. Az idei esztendő azonban különleges kihívást adott számukra! A kerek évforduló miatt fokozott sajtó és közösségi figyelem irányult reájuk s tevékenységükre:

A Somogyi Huszárok Interjút adtak, hogy a magyar huszárság és a katonai hagyományőrzés ismertebbé váljon.

Több mint harminc intézmény, óvodák, általános- és középiskolák, hívta a huszárokat magukhoz vendégségbe, s nem csak Kaposvárott! Igal, Mernye, Szenna, Szentgáloskér és Taszár is szólította a hagyományőrző hadfiakat. S nem csak Somogyországból érkezett megkeresés, hanem Budapesten is tiszteletét tette egy delegáció!

Nem csupán a forradalomra emlékeznek a huszárok, hanem a helyi hősökre is. A Ferdinánd huszárezred somogyi tisztjeinek emlékére az egyesület ismeretterjesztés céljából elektronikus pamfletet készített s osztott meg a helytörténet iránt fogékonyaknak.

S hogy a helytörténet mily közel áll hozzájuk, elég csak annyit megemlíteni, hogy az 1848 őszi legnagyobb és legsikeresebb, a betörő csapatok utánpótlását megtépázó akció színhelyén, Gárdonyi Géza s édesapja, Ziegler Sándor, emlékét őrző Szőlősgyörökön emlékkonferenciára voltak hivatalosak s nem csupán díszőrként, de előadóként szintén.

A patriotizmus másik példája, hogy a világ legnagyobb huszárszobráról és Kozma Ferencről, egykori 48-as katona és a magyar lótenyésztés aranykorának megalapozásának atyja, megemlékező esten is jelen voltak.

Az ismeretek bővítése és átadása soha nem állt távol a Somogyi Huszároktól. Ennek hosszú távú hatása, hogy az általános iskolások emlékeiben élnek a pillanatok, éveknek múltán is, mikor a ruházatról újra hallva meg ne említenék: ez számukra ismerős... Talán az a leginkább lélekiemelő a hagyományőrzőknek, mikor a kisfiúk és kisleányok okítják szüleiket, hogy a huszár fején nem kalap van, hanem csákó, dolmányt hordanak és kősöntyűt viselnek... Tudják, mi az a pitykegomb, s azt is, mi a paszomány...

Somogyi Huszárok a forradalom csarnokában

Nincs már olyan esztendő, amikor a Somogyi Huszárok ne lennének ott a Nemzeti Ünnepen a megyeszékhelyen, Kaposvárott.

De ott vannak az egykor oly sok nemzetőrt adó Nagyatádon, s Noszlopy Gáspár kormánybiztos úr szülőházánál a történelmi nevén Vrácsik, ma Újvárfalvaként ismert községben.

Ám az idei forradalmi „hadjárat” nem zárult le március 15-én! Két nappal később a Kaposvári Mezőgazdasági Szakközépiskola delegációjával együtt a Somogyi Huszárok ellátogattak Belovár- Bilogora megyébe, hogy örömet szerezzenek testvérintézményüknek és a megyében élő szórvány magyarságnak, kik tört zenéjű magyar szóval és nagy lelkesedéssel fogadták az anyaországból érkezőket.

Magyarok és horvátok együtt, békében és barátságban emeltek poharat aznap a két nemzet közös s nagy fiaira: a Zrínyi családra és az 1849. október 6-án vértanúhalált szenvedett Knézich Károly honvédtábornok emlékére. Külön öröm, hogy utóbbi emléktáblájára közösen helyeztünk koszorút, ahogy az is, hogy a jeles tábornok szobra háborítatlanul áll szülőfalujában, melyet két éve avattak.

A rendezvény színvonalát és jelentőségét mutatja, hogy a Zagreb-i magyar nagykövét helyettesse, valamint az Erdődy és Jankovich történelmi családok horvát ágának tagjai külön dicséretben részesítette a magyar huszárokat. Öröm volt az is, hogy a helyi magyarság és horvátság is szívébe zárta a találkozást.

Bízunk abban, hogy nem csupán erre az esztendőre adatott meg a Somogyi Huszároknak, hogy belépjenek a forradalom ünnepi csarnokába, s folytatják küldetésüket hittel, elszántsággal Magyarhonban s szerte a Kárpát- hazában!

Erőt, Tisztességet!

Bosnyák Dávid János, hö. huszár kornétás